

הַנְּקֻבוֹת, וְיוֹצֵאִים מִסּוּד שֶׁל אֶלֶף, שֶׁהוּא חֲשׁוֹבֵן שְׁלֹם. וְשִׁבַּע מֵאוֹת, שֶׁהוּא סוּד שְׁלֹם. וְחֲמִשָּׁה, גַּם כֶּף. וְשִׁבְעִים, הַכֹּל סוּד אֶחָד. וְעַל זֶה מִסּוּד שֶׁל כֶּף וְחֲשׁוֹבֵן זֶה עֲשֵׂה וָיִים. וְכֹלֶם בְּסוּד שֶׁל ו', וּבְדַמּוֹת שֶׁל ו' נַעֲשׂוּ, וְהַכֹּל בְּסוּד עֲלִיּוֹן וּבְחֲשׁוֹבֵן לִוְקָחִים.

וְנִחַשְׁתָּ הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כֶּפֶר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֹּל זֶה יֵרֵד לְמִטָּה בְּדִיּוּקָן עֲלִיּוֹן שֶׁל סוּד הָאֲמוּנָה. כִּמוֹ כֵּן עֲשֵׂה נְבוּכַדְנֶצַּר הַרְשַׁע אוֹתוֹ הַצֵּלֶם שֶׁהִתְקִין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הוּא לֹא עֲשֵׂה כֶּף, אֲבָל בְּחִלּוּמוֹ רָאָה רֹאשׁ שֶׁל זָהָב, אַחַר כֶּף כֶּסֶף, וְאַחַר כֶּף נְחֹשֶׁת. וְאִם תֹּאמַר, בְּרֹזֶל וְחֶרֶס לְמָה לֹא כֶּף? מִשּׁוּם שְׂאִינִים כְּדָאִים לְהַכְנִס לְקֶדֶשׁ, וְאֵלֶּה שְׁלֹשֶׁת הָאֲחֵרִים נִכְנָסוּ.

וְסוּדוֹ שֶׁל הַמִּשְׁכָּן בְּשֵׁלֶשׁ שֵׁלֶשׁ בְּאֵלֶּה הַמַּעֲרָכוֹת. וּבִשְׂאֵר אַרְבָּעָה, כִּמוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ. וְכִמוֹ אַרְבָּעָה טוּרֵי אֶבֶן.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִהֵם בְּשֵׁלֶשׁ, מִהֵם בְּאַרְבָּעָה, מִהֵם בְּשָׁנַיִם, מִהֵם בְּאֶחָד. אֲבָל כֹּל מַעֲרָכָה וּמַעֲרָכָה אֵינָה אֵלָּא בְּשֵׁלֶשׁ. שֵׁלֶשׁ מַעֲרָכוֹת הֵן שְׁנֵפְרָדוֹת לְכָל צֵד, לְאַרְבַּעַת צְדוֹי הָעוֹלָם, וְכֹל מַעֲרָכָה וּמַעֲרָכָה שֶׁהִיא לְכָל צֵד, שֵׁלֶשׁ מַעֲרָכוֹת הֵן, וּבְאֲרָנוֹ.

מַעֲרָכָה רִאשׁוֹנָה שֶׁלְּצֵד מִזְרַח - שֵׁלֶשׁ מַעֲרָכוֹת הֵן, וְהֵן תִּשְׁעַ מַעֲרָכוֹת. מִשּׁוּם שֶׁכֹּל מַעֲרָכָה מֵאוֹתָן שֵׁלֶשׁ יֵשׁ לָהּ שֵׁלֶשׁ מַעֲרָכוֹת, וְנִמְצָא שֶׁהֵן תִּשְׁעַ. וְכִמְּה אֶלֶף וּרְבֻבוֹת תַּחֲתֵיהֶן. וְתִשְׁעַ הַמַּעֲרָכוֹת הַלְלוּ, כֹּל מַתְּנֵהֶנּוּ בְּאוֹתֵיּוֹת רְשׁוּמוֹת. וְכֹל מַעֲרָכָה מִסְּתַפְּלַת אֶל אוֹתָן הָאוֹתֵיּוֹת הַרְשׁוּמוֹת, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וְכֵן לְכָל

דְּאֵלֶּף, דְּאֵיהוּ חֲשׁוֹבֵן שְׁלֹם. וְשִׁבַּע מֵאוֹת, דְּאֵיהוּ רִזָּא שְׁלֹם. וְחֲמִשָּׁה הֶכִי נָמִי. וְשִׁבְעִים כֹּלָּא רִזָּא חֲדָא. וְעַל דָּא, מִרְזָא דְנָא, וְחוֹשְׁבֵן דָּא, עֲשֵׂה וָיִים. וְכֹלְהוּ בְּרִזָּא דו', וּבְדִיּוּקָנָא דו' אֲתַעְבִּידוּ, וְכֹלָּא בְּרִזָּא עֲלָאָה, וּבְחוֹשְׁבֵנָא נְטִילִי. (דף רכ"ז ע"א).

וְנִחַשְׁתָּ הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כֶּפֶר, (שמות לח) אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֹּל דָּא נִחַתָּא לְתַתָּא, בְּדִיּוּקָנָא עֲלָאָה דְרִזָּא דְמֵהִימְנוּתָא. פְּגוּוּנָא דָּא עֶבֶד (דניאל א) נְבוּכַדְנֶצַּר הַרְשַׁע הוּא צִלְמָא דְאַתְקִין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵיהוּ לָא עֶבֶד הֶכִי, אֲבָל בְּחִלְמִיָּה חֲמָא הֶכִי, דְּהָא בְּחִלְמִיָּה חֲמָא, (דניאל ב) רִישָׁא דִּי דְהִבָּא, וּלְבַתֵּר כֶּסֶפָא, וּלְבַתֵּר נְחֹשָׁא. וְאִי תִימָא פְּרִזְלָא וְחֶסֶפָא אֲמָאִי לָאו הֶכִי. בְּגִין דְּלָאו אֵינּוֹן כְּדָאִי לְאַעְלָא לְקוּדְשָׁא, וְאֵלִין תִּלְתָּא אַחֲרֵינִין עָאלוּ.

וְרִזָּא דִּילִיָּה דְמִשְׁכָּנָא, בְּתֵלֶת תֵּלֶת בְּאֵלִין מִתְּכֵן. וּבִשְׂאֵרָא אַרְבַּע, כְּגוֹן תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ. וְכְגוֹן אַרְבָּעָה טוּרֵי אֶבֶן.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מְנַהוֹן בְּתֵלֶת. מְנַהוֹן בְּדו'. מְנַהוֹן בְּתֵרִין. מְנַהוֹן בְּחֵד. אֲבָל כֹּל סְדָרָא וְסְדָרָא לָאו אֵיהוּ אֵלָּא בְּתֵלֶת. תֵּלֶת סְדָרִין אֵינּוֹן דְּמִתְּפָרְשִׁין לְכָל סֵטֵר, לְאַרְבַּע סֵטְרֵי עֲלָמָא, וְכֹל סְדָרָא וְסְדָרָא דְאֵיהוּ לְכָל סֵטֵר, תֵּלֶת סְדָרִין אֵינּוֹן. וְאוּקִימָנָא.

כְּדָרָא קְדָמָאָה דְּלִסְטֵר מִזְרַח, תֵּלֶת סְדָרִין אֵינּוֹן וְאֵינּוֹן תִּשְׁעָה סְדָרִין, בְּגִין דְּכֹל סְדָרָא מֵאֵינּוֹן ג', אֵינּוֹן לִיָּה תֵּלֶת סְדָרִין, וְאַשְׁתְּכַחוּ דְּאֵינּוֹן תִּשְׁעָה. וְכִמְּה אֶלֶף וּרְבֻבָן תַּחֲוֹתֵיהֶן. וְהֵנִי סְדָרִין תִּשְׁעָה, כֹּלְהוּ מִתְּנַהֲגִי בְּאַתְוֹן רְשִׁימָן. וְכֹל סְדָרָא אֲסַתְכִי לְאֵינּוֹן אַתְוֹן רְשִׁימָן, וְהָא אוּקְמוּהָ. וְכֵן לְכָל סְדָרָא וְסְדָרָא, וְכֹלְהוּ נְטִילִי בְּאַתְוֹן

מערכה ומערכה, וכלן נוסעות
באותיות רשומות. ואלו עליונות
מאלו, ועומדות אלו על אלו.

(ומתחברות בלן ואומרות שירה).

וכשפורחות אותן האותיות לתוף
אוריר הרוח, אותו הממנה על
הכל, אז כלן נוסעות, (והשירה
מתבסמת) והרי פרשונה. ואות אחת
מפה מלמטה, ואותה האות עולה
ויורדת, ושתי אותיות פורחות
עליהן. והאות הזו מלמטה, עולה
מלמטה למעלה ומתחברת בהן,
ונעשות שלש אותיות, כלן לפי
אותיות יה"ו, שהן שלש תוף
אספקלריה המאירה. מאלה
נפרדו שלש מערכות. והן שתי
אותיות, ואותה האות שעולה
מתחברת עמהן, והן שלש.

בא וראה, אותן שתי אותיות
עליונות שעולות באור, הן
כלולות זו בזו, רחמים ודין,
ומשום כך הן שמים, והן מהעולם
שלמעלה בסוד הזכר. וזו שעולה
ומתחברת עמהן היא נקבה,
ונכללת בשתייהן.

כמו שנקבה נכללת בשני צדדים,
בימין ושמאל, ומתחברת בהן -
כך גם האות הזו נקבה, ומתחברת
בשתי אותיות אחרות, והן בשני
צדדים. אלו עליונים ואלו
תחתונים. והכל הוא אחד, זכר
ונקבה.

שבשנברא העולם, אותן
האותיות הן מהעולם העליון,
שהן הולידו כל המעשים
שלמטה כמו שהן ממש. משום
כך, מי שיודע אותן ונזהר בהן,
הוא אהוב למעלה ואהוב למטה.
רבי שמעון אמר, האותיות הללו
כלן זכר ונקבה, להתכלל באחד,
בסוד מים עליונים ומים
תחתונים, והכל אחד, וזהו יחוד
שלם. ועל זה, מי שיודע אותן
ונזהר בהן, אשריו בעולם הזה

רשימן. ואלין עלאי מאלין, וקיימן אלין על
אלין. (נ"א ומתחברן בולחו ואמרי שירתא).

זכר אינון אתון פרחין, גו אוירא דרוחא,
ההוא דממנא על כלא, כדין כלהו נטלי,
(נ"א ושירתא אתבסם) והא אוקמוה. וחד את בטש
מתתא, וההוא את סלקא ונתתא, ותרין אתון
פרחי עלייהו. והאי את מתתא, סלקא מתתא
לעילא, ואתחבר בהו, ואתעבידו תלת אתון,
כלהו לפום אתון יה"ו, דאינון תלת גו
אספקלריא דנהרא. מאלין אתפרשו תלת
סדרין. ואינון אתון תרין, וההוא את דסלקא
מתחברא עמהון, ואינון תלת.

תא חזי, אינון תרין אתון עלאין דסלקין
באוירא, אינון כלין דא בדא, רחמי
ודינא, ובגין כך אינון תרין, ואינון מעלמא
דלעילא. ברזא דדכורא. והאי דסלקא
ומתחברא עמהון, איהי נוקבא, ואתכלילת
בתרווייהו.

בגוונא דנוקבא אתכלילת בתרין סטרין,
בימינא ושמאלא, ואתחברת בהו.
הכי נמי, האי את נוקבא, ואתחברת בתרין
אתון אחרנין, ואינון בתרין סטרין, אלין
עלאין, ואלין תתאין, וכלא איהו חד, דכר
ונוקבא.

דכר אתברי עלמא, אינון אתון מעלמא
עלאה נינהו, דאינון אולידו כל עובדין
לתתא, כגוונא דלהון ממש. בגין כך, מאן
דידע לון, ואזדהיר בהו, רחים לעילא רחים
לתתא.

רבי שמעון אמר, אלין אתון כלהו דכר
ונוקבא, לאתכללא כחדא, ברזא דמיין
עלאין ומיין תתאין, וכלא חד, ודא הוא
יחודא שלים. ועל דא, מאן דיידע לון, ואזדהיר